

Mindenki múzeuma

Vendégkönyvi beírások a Gödöllői Városi Múzeumban

Jelen összeállításunk anyagát a közelmúlt három jelentős kiállításához kötődő vendégkönyvi beírások adják. 2009-ben az aktuális időszaki tárlat, az *Ablakok Pápua Új-Guineára. Molnár-Bagley Emese gyűjteménye* című kiállítás sikerességét, kedveltségét, népszerűségét jelezte az a sok ezer látogató, akik kifejezetten, vagy elsősorban az új pápua-tárlat kedvéért látogattak el hozzánk, és akik közül sokan (köztük angolok, franciák, németek, osztrákok, amerikaiak) vendégkönyvi beírásukkal tanúskodtak amellett, hogy kiállításunkon maradandó élményt szereztek. Ilyen mondatokat olvashatunk például: „Nagyon szép és tanulságos volt, amit láttam. Érdemes volt Budapestről ide lejönni. Szép az összeállítás, és elgondolkodtató, hogy a távoli világban ilyen körülmények között is élnek emberek.”, „Nagyon örülök, hogy ezt a múzeumot és ezt a hallatlanul érdekes egzotikus gyűjteményt láthattam.”, „Köszönöm az utazást időben, térben. Vannak még boldog emberek! Az adományozó önzetlensége példaértékű!” (egy Békés megyei látogató), „Nagyon tetszett a kiállítás és az installáció. Teljesen olyan élményem volt, mintha Pápua Új-Guinea szigetvilágában járnék, teljesen át tudtam élni, hogy miket csináltak az ott élő emberek.”. Egy 10 év körüli kisfiú pedig így írt: „Nem tudtam arról, hogy van ilyen táj, de van!”.

Tavaly ősszel megnyílt *A magyar cserkészlet története 1910-től napjainkig* című állandó (tehát jelenleg is látható!), történeti kiállítás; azóta nagyon sokan, cserkészcsapatok is, belföldiek, külföldi magyarok és többek között finnek, dánok, ausztrálok, szlovákok, kanadaiak, olaszok, mexikóiak voltak kíváncsiak a bemutatott gazdag, részben gödöllői anyagra. Néhány bejegyzés: „Gyönyörű a kiállítás! Köszönet és hála a támogatóknak, a szervezőknek és a munka dandárját végző múzeumi cserkésztestvéreinknek. 'A történelem sohasem a múltról szól, hanem mindig a jövőnek!' Jó munkát!”, „A kiállítás érdekes és gyönyörű, jól érzékelteti a cserkészmozgalom minden nemes epizódját. Kitűnő, alapos, szorgalmas munka van benne. Megérdemel minden magas jelzöt!”. Egy miskolci kerületi cserkészvezető véleménye: „Igen nagy örömmel tölt el, hogy ilyen méltó helyre került a cserkészgyűjtemény. Gratulálok a kivitelezőknek.”, egy péceli látogató szavai pedig: „A cserkészethez kötődésem van, mivel édesapám, Nagy János, az első kiállító teremben a két néger férfi között látható. E kép otthon is megvan. Különleges érzések kerítettek hatalmukba.” A turai cserkész lánycsapat képviselője hosszabb beírását így zárja: „Örülünk, hogy cserkészek lehetünk és egy jó közösség tagjai vagyunk...”

November 14-ig még látogatható az idén tavasszal, a Remsey-év keretében a közönségnek átadott *Remsey Jenő György (1885-1980) festőművész, író emlékkiállítás* című tárlat. Sokan és meglepéssel látták ezt a kiállítást is; például Remsey Klára: „Ismételten nagy örömmel vettem részt és köszönjük a csodálatos élményt, úgy is, mint családtag”, egy apuka élménye: „Gyönyörű a kiállítás, megható és meglepő. Ennyi kincs! A gyerekeimet is elhozom!”, mások szerint: „Üdítő és gyönyörű!”, „Elragadó és nagyszerű!”. A néhány meglepő, szokatlan beírás közül kettőt idézünk: „A kiállítást nézve, mint régi gödöllői, jómagam 72 éves lévén, most, öreg koromra akarok majd elkezdni festeni. Remsey Iván tanított valaha rajzolni, Remsey András öreg barátommal pedig éppen a múltkor beszéltem, hogy egy koros férfi álmát hogy lehetne összehozni valahogy.”, egy gyerek pedig így véleményezte a látottakat: „Örülök, hogy megnéztem, sokat gyönyörködtem bennük. Remélem, ha nagyobb leszek, eljövök ide a családommal, és már többet fogok érteni belőlük.”

Tóbiás Csaba Sándor